

Stanley Wayman:

Rdeča kokarda

Roman.

Zdrznil sem se. Njen glas je bil tako tih, da sem besede bolj uganil nego slišal; tem razumljivejša pa je bila zame nema govorica njenih oči. A to je trajalo samo trenutek, nato se je odvrnila od mene. Žalostno sem se ozrl na Louisa, ki mi je kazal hrbet, in odšel.

Sluga, ki me je bil privedel v hišo, je čakal v veži.

»Vaš konj je v gostilni 'Pri Louvru', gospod,« je dejal, ko mi je odprl vrata.

Dal sem mu srebrnjak in stopil čez prag, ne vedoč, kam naj se obrnem. Moja zamišljenost je bila tolikšna, da sem se z glavo zaletel v človeka, ki mi je prišel naproti. To me je vzdramilo. Ozrl sem se. Ura je bila okoli desetih in maloštevilne svetilke so razlivalo po križempotjih nekaj blede svetlobe; vzlic poznemu času pa je bilo še dokaj ljudi na ulici. Nekateri so se ustavljali in kramljali med seboj, a večina jih je nekam hitela, vsi v isto smer, moški zohototani do oči in ženske zamotane v pajčolane.

Ustavil sem prvega, ki sem ga srečal, in sem ga vprašal, kje je gostilna 'Pri Louvru'.

»Procesija je bila,« se je resasto odrezal neznanec. »Čudno je, da ne veste,« je dodal s pomembnim pogledom na moj klobuk.

Nato mi je obrnil hrbet.

Sele tisti mah sem se spomnil svoje rdeče kokarde in sem jo jadrno odstranil, preden sem krenil dalje. Spotoma me je prehitel drugi neznanec in mi je kar med tekom stisnil v roko neki papir. Preden sem utegnil odpreti usta, je bil že daleč; a ta dogodek je čudno povečal zmedo mojih misli. In nič se nisem zavzel, ko so mi v gostilni povedali, da so že vse sobe oddane.

»Moj konj je že pri vas,« sem vztrajal, meneč, da gospodar ne

zaupa mojemu mošnjčku, ker me vidi pešca.

»Vem, gospod, a vse kar vam morem ponuditi, je to, da prenočite v obednici,« je vladno odvrnil. »In verjemite mi, da vam tudi drugod ne bi bolje postregli. Mesto je polno tujcev. Skoro toliko jih je kakor tegale onega,« je dodal in nekam zlovoljno pokazal z očmi na papir, ki sem ga še vedno držal v roki.

Tedaj sem ga pogledal. Bil je proglas za naslovom: »Bogokrunstvo! Sveta Devica plaka!«

»Nekdo mi ga je spotoma stisnil v roko,« sem dejal.

»Kakopak,« je dejal gostilničar. »Ko smo nekega jutra vstali, so bili vsi zidovi pokriti z njimi. Drugič jih je veter raznašal po ulicah kakor jeseni listje.«

»Čujte,« sem se osmelil, videč, da je že povečerjal in da se mu hoče govoriti, »ali veste, kje stanuje markiz de Saint-Alais?«

»Ne, gospod,« je odvrnil. »Tega plemiča ne poznam.«

»A vendar je tukaj, s svojci vred.«

»V Nimesu je zdaj toliko ljudi!« je dejal in skomignil z rameni.

Nato je vprašal tiše:

»Ali je rdeč gospod — ali narobe?«

»Rdeč,« sem odgovoril brez obotavljanja.

»Aha! Nu, med to gospodo je nekaj takih, ki prenašajo našemu gospodu Fromentu pošto v Turin in Montpellier. Pravijo, da bi jih bil moral naš župan že davno aretirati; a kaj, ko je sam rdeč — z večino mestnih svetovalcev vred! Sicer pa ne trdim ničesar, zakaj sam se ne prištevam nobeni stranki. Ali ni plemič, ki ga iščete, nemara izmed teh?«

»Verjetno je zelo,« sem dejal. »Tedaj je gospod Froment tu?«

»Mar ga poznate?«

»Da, sem rekel kratko. «Nekoliko.«

Bogme ne vem, ali je tu ali ne,« je povzel gostilničar, majaje z glavo.

»Zakaj?« sem vprašal. »Ali ne živi v Nimesu?«

»Pač, v Avgustovih vratih živi, na starem obzidju, poleg kapu-

clnskega samostana. Toda,« je nadaljeval s tajnstvenim obrazom, plašno gledaje okoli sebe, »časih ga vidijo, kako se prikaže iz krajev, ki ni nikoli stopil vanje. Tako na primer iz hiše v Arenah. Pravijo celo, da ima tudi pri kapucinih zavetje. In če greste v krčmo 'Pri Devici' in se skličete nanj, boste pili, ne da bi plačali.«

Po teh besedah je zmajal z glavo, kakor bi se bil zdajci spomnil, da je preveč govoril, ter naglo odšel. Na svoje vprašanje po gospodu de Géolu in Butonu sem zvedel, da tudi onadva nista bila dobila sob in sta odšla k »Francoskemu grbu«; ker mi je pa samemu prišlo, da se ju začasno iznebim, sem sprejel gostilničarjevo ponudbo in sem si postlal v obednici, kakor sem vedel in znal.

Edina skrb in zagonetka, ki mi v tem trenutku ni dala miru, je bilo Louisevo vedenje ter čudna, nenadna izprememba, ki sem jo bil opazil pri njem. Izprva ves srečen, da me vidi, in poln nekdanjega prijateljstva, se je bil mahoma obdal s hladnočo in sovražnostjo, ki se je zdela še gospe Catinotovi tako neverjetna, da je ostrmela nad njo. Kar groza se je izražala v njegovem vedenju. Ali bi bilo mogoče, da bi bila ona umrla? Da bi bila Deniza...? Moj duh se je upri tej misli. Trepetaje sem vstal z ležišča in begal po sobi do belega dne. Slišal sem vse: klince nočnega čuvaja, bitje ure v zvorniku in zdaj pa zdaj nagle korake, znake razburjenja, ki je vladalo po mestu. Toda meni je bilo malo do Fromenta, do rdečih, belih in trobojnih kokard; vse druge misli so mi rojile po glavi.

Hiša se je naposled predramila, toda jaz sem moral čakati do poldne, da se vrnem h gospe Catinotovi. Dotlej sem se potikal po mestu in ogledoval stare zgradbe. Toda te stavbe, ki bi me bile ob vsakem drugem času napolnile z občudovanjem, danes niso mogle prikleniti mojih oči; in z nič večjo pozornostjo me ni navdajal pogled na gosto množico, ki je mrgolela po ulicah ter se ustavljala pred krčmami in lepaki na zidovih. Moje misli se niso mogle odtrgati od Louisa in od moje ljubezni. Ob prvem udarcu dvanajste ure sem potrkal na vrata gospe Catinotove; ko je udarilo zadnjič, sem stal pred njo.

Sokol

Olimpijada v Amsterdamu

Glason poročila »Bruskih listov novim« so bili doseženi v prvih dveh dnevih olimpijske telovadne tekme naslednji rezultati: Prvo mesto Švicarji z 1700,25 točk, na drugem mestu so češkoslovaški Sokoli z 1662,25 točk in na tretjem mestu jugoslovenska sokolska vrsta z 1593 točkami. Nato sledi Italijani, dalje Finci, Francozi, Američani, Luksenburžani, Holandci in Madžari. Belgijci so med tekmo odstopili. Poljska sokolska vrsta pa sploh ni prispela v Amsterdam.

Na krogih je dosegel največje število točk brat Štrukelj, ki ima od 60 dosegljivih točk 57,77. Na drugem mestu je brat Vaha in na tretjem brat Löffler COS. Na konju je postal šampion član švicarske vrste, drugo mesto ima takisto Švicar, tretje pa Finc. — Članice COS se nadaljne tekme damskih vrst niso udeležile. Rezultati so naslednji: Nizozemke 316,25, nato sledi Italija, Anglija, Madžarska in končno Francija.

Sokol v Ljutomeru javlja, da je proslava svoje 25-letnice preložil na 14. in 15. t. m. z istim vspehom. Bratska društva in vse prijatelje, ki so nam obljubili svoje sodelovanje ali se nameravali udeležiti naše proslave, prosimo, da nas sigurno posejijo dne 14. in 15. avgusta, upoštevajoč izredne razmere, zaradi katerih se je društvo moralo odločiti za preložitev.

Sokol v Rajhenburgu javlja, da je sokolska prireditev, napovedana za jutrišnje nedeljo preložena na 2. septembra, z istim sporedom. Bratska društva kakor tudi Sokolu naklonjeno občinstvo vsega Posavja, se vladno vabijo, da se našega sokolskega telovadnega nastopa takrat gotovo udeležijo. Polovična vožnja zagotovljena.

Dopisi

JEŽICA. V nedeljo, 12. t. m. se bo brala v naši farni cerkvi sv. maša za pokojnim mučnikom Stjepanom Radićem. K njej pozivamo soimšljenike in vse ostale farane, da se tudi Slovenci spomnimo velikega našega dobrotnika in njegove plemenite duše. KDK na Ježici.

CERKLJE PRI KRANJU. Drugo nedeljo, 19. t. m. bo odkrilo tukajšnje prostovoljno in reševalno društvo spominsko ploščo blagopokojnemu Francetu Barletu, ustanovitelju in prvemu starosti J. G. Z. Podrobnosti slavnostnega dne so razvidne na lepkih, ki so jih prejeli vse župe v JGZ. Dolžnost vseh gasilnih društev je, da se v čimvečjem številu, ali vsaj po deputacijah udeležijo tega slavlja, da naše gasilstvo pokaže s tem, da ve in zna ceniti in spoštovati

SOŠTANJ. Poročila sta se tuk. učitelj Rudolf Macarol in Dragica Gregorevčič, hčerka trgovca, posestnika in gostilničarja v Družmirju pri Sošanju. Bilo srečno! — Da se odpomore stanovanjski krizi, je sklenila mestna občina sezidati še eno večstanovanjsko hišo. — Iz ljubosumnosti se je hotel ustreliti uradnik na rud-

niku A. K., ki se je pa pogodil v ramo in je zopet čil in zdrav. — Trгоvec z usnjem g. Klemenčič si je sezidal novo lepo hišo, na občin skem zemljišču sta pa v zidavi 2 novi hišici. Sploh je stavbeno gibanje v Sošanju prav živahno!

KRESNICE. Tukaj se je nedavno ustanovilo »prosto gasilno društvo« Kresnice - Poljane s sedežem v Kresnicah. spomin enega svojih največjih borcev za vzvišeno idejo.

GORNJA RADGONA. Dne 11. julija so se vršile v naši občini županske volitve, pri katerih je bil skoraj soglasno in brez protikandidata izvoljen bivši župan g. dr. Lenart Boezio, odvetnik in predsednik krajevne organizacije SDS v Gornji Radgoni, ki je nastopil s tem že tretjo penijo do županovanja. Brez dvoma lep primer vsestranskega zaupanja občanov. — Začetkom julija je zapustil svoje službeno mesto pri graščini Julija Meinla v Freudenau pri Apačah tukaj vobče znani upravitelj Hinko Mattes, ki je odšel na novo službeno mesto v Deutschlandsberg. Gospod Hinko Mattes je bil splošno priznan gospodarski strokovnjak in zaradi svojega ljubeznivega in koncilijantnega značaja v vseh krogih obmejnega prebivalstva, zlasti Apačke kotline, zelo priljubljen. Želimo mu vse najboljše na novem službenem mestu.

**Darujte za pogorelce
v Gornjem Jezeru!**

Šep naj bo Vaš dom!

Slikarje in pleskanje naj Vam vedno preskrbi Ivan Košak, Bleiweisova c. št. 15. Slikarstvo in pleskarstvo. Najmodernejši vzorci.

MALINE

kupuje vsako množino

„ALKO“ 9647

d. z o z Ljubljana-Kolizej.

Za velec. učiteljski kongres

Vas uljudno vabim na najboljša pristan vina in dobra domača topla in mrzla jedila. Za točno in solidno postrežbo Vam jamčim

Magda Jamnik, gostilničarka Maribor.

Dravska ulica 11. po stopnicah pri Veliki kavarni.

Je najbolje sredstvo proti

solničnim opeklinam

Adriatic Tan cream dobiva se v vseh apotekah, drogerijah in parfumerijah.

Glavni depot:

Anglo-Jugoslav. petrolejsko d. d. Ljubljana.

Kniigovodja

verziran bilancist, z večletno eksportno bančno in industrijsko prakso, več tujih jezikov želi spremeniti mesto. Dopisi na oglasni oddelek »Jutra« pod »Inicijativa 7777«.

9:37

Klub Kmečko-demokratske koalicije

potrt v tugi javlja grozno vest, da je snoči ob 8:55 v Zagrebu preminul mučeniške smrti njegov veliki predsednik, narodni poslanec

Stjepan Radić

voditelj hrvatskega naroda, učitelj in prosvetitelj seljaštva.

Pogreb bo v nedeljo, dne 12. avgusta 1928.

Sprevod krene ob 10. dopoldne izpred Hrvatskega seljaškega doma na Mirogoj.

V Zagrebu, dne 9. avgusta 1928.

